

GONIEC CZESTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI

CENA PRENUMERATY: Miesięcznik z przesyłką pocztową 3 zł. Dla odbiorców w miejscowości Czestochowa 2 zł. Cena pojedynczego numeru 10 groszy. Księga Oczyszczonościowej Nr. 6106.

REDAKCAJA I ADMINISTRACJA
Czestochowa, ul. P. Marji 54. Tel. 243. Skrz. poczt. 45
Redaktor lub jego zastępca przyjmuje codziennie wyjątkiem dni świątecznych od godz. 10-2 po poł. Reklamów nadesłanych redakcja nie zwraca.

CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetrów przez tydzień 40 gr. W tygodniu 30 gr., za tydzień 20 gr., za tydzień 10 gr. Drobne ogłoszenia wiersz napisowy 25 gr., każdy dalszy wiersz po 15 gr. Najniższe ogł. drobne 150 zł. Ogłoszenia zamiejscowe i ustrymywalne 20 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. W numerach świątecznych i niedzielnych cenę o 25 proc. drożej. Ogłoszenia chłobne, fantazyjne, cyfrowe i bilansowe o 100 proc. drożej.

o rozwój przemysłu drzewnego w Polsce.

Przeziębna kwota, potrzebna w Polsce na sfinansowanie rocznej kampanji eksploatacyjnej i tartacznej, wynosi około 700 milj. złotych. Tymczasem kapitał, jakim rozporządza na te cele polski przemysł drzewny, jest obliczany w przybliżeniu na 265 milj. zł. Naskutek takiej dysproporcji między zapotrzebowaniem i faktyczną możliwością polski przemysł drzewny, a także właściciele lasów popadają w zależność od tych, którzy są w stanie dostarczyć brakującego pieniądza. Dotychczasowe stosunki się tak ułożyły, że źródłem kredytu na te cele są Niemcy, rezultatem zaś wzmagającym się z roku na rok eksport surowca, przerabianego następnie w zakładach przemysłowych niemieckich. Ze obydwu te fakty są ze sobą w związku przyczynowym dowodzi to, iż nasz wywóz do innych krajów przybiera formy coraz bardziej uszlachetnione, gdy właśnie wywóz do Niemiec stanowi wybitny w tym względzie wyjątek.

Pomoc finansowa jest więc w tym wypadku drogą okupioną, ponieważ naskutek jej odbywa się przeważnie kupno drzewa na piń, a więc w tej prymitywnej formie, w której na t. zw. ryzyko opuszcza się bardzo wydatnie z przeciętnej ceny rynkowej. Oczywiście, otrzymane z eksploatacji surowiec wędruje natychmiast poza granice kraju, pozostawiając tartaki polskie w stanie półprodukcji.

W ten sposób ponosi dotkliwie straty ziemiaństwo, uginające się pod ciężarem obecnych stosunków i nie mogące wyrobić od kapitałów, wniezionych w lasach, nawet normalnej renty leśnej, a także przemysł drzewny, pracujący w sposób jaskrawo ekstenzywny. Naturalnie przy takich warunkach nie może być mowy ani o żadnej, przebudowie tego przemysłu, ani o jego zmodernizowaniu, ani wreszcie o przystosowaniu sieci tartaków do naturalnych warunków i potrzeb.

warrantowych, przyczem zadania tego winny podjąć się największe firmy, bądź też konsorcja firm mniejszych. Ten rodzaj kredytu miałby szczególne znaczenie dla wywozu drzewa przerobionego z Polski, to też towarzystwa warrantowe i ich składy powinny powstać w punktach węzłowych i na stacjach granicznych.

Akcja kredytowa dla branży drzewnej jest niezwykle silnie ograniczona, a przemysł drzewny otacza atmosfera nieufności. Dlatego też prawie że niema poważniejszej instytucji finansowej, która uważałaby za główny przedmiot swych operacji transakcje drzewne.

A jednak produkcja, która musi pokrywać około 8 milj. metr. sześć drzewa użytkowego na potrzeby wewnętrzne i która w wywozie polskim w 1928 r. stanowiła prawie 1/4 całego naszego wywozu, nie może rozwijać się w takiej niormalnej atmosferze.

W myśl przesłanek konferencja leśna uznała za konieczny warunek rozwoju produkcji i przerobki drzewna pomysły rozwiązania zagadnień kredytowych. Przyopuszczalnie najłatwiejsza, a równocześnie najbardziej prawidłowa droga w tym kierunku byłoby powstanie konsorcjum kilku banków, które powierzyłyby kwestię kredytowania drzewnictwa jednemu z banków. W ten sposób skonstruowana akcja miałaby szanse ściągnie-

cia kapitałów zagranicznych z pewnością na pożyczki krótkoterminowe, a być może, iż znalazłyby się i kredyty długoterminowy inwestycyjny. Oczywiście, przy tego rodzaju akcji trzeba było pamiętać o wysokości stopy procentowej, którą należałoby określić z uwzględnieniem rentowności przestrzeni leśnych. W przeciwnym bowiem razie procent od pożyczki płacony byłby nie z dochodów, ale z samej wartości substancji.

Gdyby udało się przeprowadzić tego szeroko pod względem organizacyjnym pomysła akcje kredytową, zarówno produkcja drzewna, jak i przemysł drzewny zfałszyłyby się w zupełnie odmiennych od obecnych warunkach. Sprawa ta jest ważna jeszcze z jednego punktu widzenia, a mianowicie z punktu widzenia aktywizacji bilansu handlowego. Z pewnością konsorcja spoczyłby wewnętrznie przy jakichś takich możliwościach gospodarczych będzie wzrastało, ponieważ zaś na zwiększenie ilościwo rocznych cięć liczyć nie wolno, należy pomyśleć o zmianie jakości wywozu. Poprawa jakości pokryłaby ewentualne straty w bilansie handlowym wywozu. To zaś jest możliwe jedynie wówczas, gdy zmienia się i źródła i warunki kredytowe. Uznając wagę tej sprawy, wyrażamy nadzieję, że czynnikii narodajone zajmą podobne stanowisko i ułatwią polskiemu przemysłowi drzewnemu wkroczenie na drogę normalnej pracy i rozwoju.

zostaniemy głusi na krzyk rozpaczy katowanej przez zbirów niemieckich ludności polskiej w Niemczech".

Koło ludzi, rozdających ulotki, zebrał się wnet olbrzymi tłum, z posród którego rzucił ktoś hasło niszczenia gazet niemieckich. Podniecona ludność ruszyła ulicą 27-go Grudnia, odbierając napotkanym kolporterom wszystkie gazety niemieckie, które następnie zostały porzucane i popalone. Następnie tłum przeszedł ulicą Gwarsną i Gwiazdową, zatrzymał się przed księgiarnią niemiecką „Verens-Buchhandlung”, wybijając szyby w oknach wystawowych, poczem w dalszym ciągu ruszył na ul. Zwierzyniecką, gdzie zatrzymał się przed wydawnictwem „Posener Tageblatt”. Również i tu tłum powybijał szyby w oknach.

Z kolei ruszono przed konsuliat niemiecki, pod którym manifestanci odpisali „Rotę”, i wnosili antyniemieckie okrzyki. Wracając tą samą drogą, manifestanci natknęli się na ul. Kantaka na księgiarnię niemiecką Reichfelda, głównego kolportera czasopism niemieckich. I tu się zatrzymano, wnosząc okrzyki antyniemieckie i śpiewając „Rotę”. Tu także tłum manifestujący wybił szyby.

Nota Komisarza Rzplitej do komisarza Ligi Narodów w sprawie protestu Senatu Gdańskiego.

Gdańsk. — Z polecenia rządu polskiego komisarz generalny Rplitej Polskiej w Gdańsku zawiadomił w dniu dzisiejszym Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w Gdańsku, że rząd polski podtrzymuje swe stanowisko, według którego kwestja rozwoju portu w Gdyni nie może być przedmiotem sporu z Senatami W. M. Gdańska. Stanowiska tego nie może zmienić fakt, że Senat zdaje się zgadzać z obrotem towarowym Polski również przez inne porty poza Gdańskiem, o ile nie są one położone na terenie Rzplitej Polskiej. Podobne tezy — zdaniem rządu polskiego — nie mogą być wogóle wysuwane.

Manifestacja ludności poznańskiej przeciw gwałtom niemieckim na Polakach w Rzeszy.

Poznań. — W ub. niedziele doszło w Poznaniu do manifestacji antyniemieckich, będących odpowiedzią społeczeństwa naszego na gwałty niemieckie, popełniane na ludności polskiej, zamieszkującej teny niemieckie, graniczące z Polską.

TELEGRAMY

POWITANIE KS. PRYMASA HLONDA W LONDYNIE.
Londyn. — Na dworzec Wiktorji przybył J. E. ks. prymas Hlonda, którego oczekiwali na dworcu: kardynał Bourne w otoczeniu duchowieństwa, ambasador Rzeczypospolitej Skirmunt, konsul generalny Komierowski, personel ambasady i konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarząd Towarzystwa polskiego w Londynie, oraz przeszło 100 osób ze sfer Polonii londyńskiej.

PROWOKACJE NIEMIECKIE W ALZACJI I ODPOWIEDZ FRANCJI.

Londyn. — Harold Nicholson, były radca ambasady brytyjskiej w Berlinie, a obecnie redaktor działu polityki zagranicznej „Evening Standard” cytując w dzienniku tym charakterystyczny dowód antypokojnych tendencji niemieckich, zaznaczając, że mennica niemiecka zalewa Alzację prowokacyjnie medalami, na których wybita jest postać marszałka Focha, rozdzierającego się butnie w ratuszu

frankfurckim, albo Clemenceau, wręczający Brockdorf-Rantzauowi traktat rewanżu, a nawet lew belgijski, chwytający pazurami niemiecki słup graniczny, podczas gdy człowiek w masce morduje kobietę z dzieckiem.

W tym samym czasie Francja w związku z 10-tą rocznicą traktatu wersalskiego wybiła pieniądze 5-frankowy, skromnie ozdabiając profilem Clemenceau'a, Brianda i Poincarégo z napisem „Service de la Republique Française”.

Nicholson przeciwstawia postępowanie Francji prowokacji niemieckiej, zapytując Niemiec, czy tak wygląda szczyry pokoj.

WYBUCH REWOLUCJI W HISZPANII?
Paryż. — „Journal” donosi o rewolucyjnym powstaniu, które miało wybuchnąć w Hiszpanji 10 b. m. wieczór. Nazajutrz w południe odbyła się w ministerstwie spraw wewnętrznych konferencja z udziałem prezydenta ministrów, dyrektora policji i gubernatora wojskowego Barcelony. Na konferencji tej omawiano środki przeciw odkrytemu przez policję spiskowi rewolucyjnemu. Rewolucja miała wybuchnąć równocześnie w Barcelonie, Madrycie, Walencji i innych miastach. W Barcelonie aresztowano w związku z tą sprawą 14 osób, wśród nich kilku urzędników telegraficznych.

Według doniesień Havasa, rząd hiszpański wydał ostre zarządzenie przeciw agitatorom strajkowym. W Barcelonie aresztowano wielu działaczy robotniczych, wśród nich redaktorów pisma „Solidaridad”.

SAO PAULO ZBOMBARDOWANE.
Paryż. — Według doniesień z Montevideo, samoloty powstańców w liczbie 10 zbombardowały miasto Sao Paulo. 50 tysięcy powstańców maszeruje na prowincję Sao Paulo.

ODROZCZENIE PARLAMENTU W RUMUNJI.
Bukareszt. — Na propozycję prezesa Rady ministrów król podpisał dekret o odroczeniu parlamentu na dni 30, t. j. do dnia 15 listopada b. r. Premier Mironescu oświadczył przedstawicielom prasy, iż rozmaite kwestje techniczne, oraz konieczność przygotowania projektów ustaw, skłoniły go do zaproponowania królowi tego odroczenia.

POCIĄG WOJSKOWY W BRAZYLII RUNĄŁ W PRZEPAŚĆ.
Sao Paulo. — Straszna katastrofa kolejowa wydarzyła się między Sao Paulo a Santiago. Jak słychać, pociąg z żołnierzami rządowymi wykołoseł się na krzyżwinie toru, biegnącego przez wysokie pasmo górskie i spadł z wysokości około 1500 m. w przepaść. Blizszych szczegółów dotychczas nie można było uzyskać.

NAUCZYCIELE BEZ PRACY.
Waszyngton. — Władze szkolne prawie wszystkich stanów, mających większe miasta, zastanawiają się nad problemem bezrobocia nauczycieli szkół publicznych. Jeszcze przed kilku laty we wszystkich miastach brak było kandydatów na nauczycieli, obecnie...

FIRMA
„HYGIENA”
Il-ga Aljoja 26
(w podwórzu i piętro)
Zawiadania, że nadeszły najnowsze trykotazje i modele wędzianki oraz pończochy wszelkiego rodzaju jedwabne i welniane po cenach konkurencyjnych.
Obierzanie nie obierzanie do kupa.

